

מסכת תמורה

פרק ו משנה ז

נָתַן לָהּ כֶּסֶפִּים, הֵרִי אֱלֹהֵי מִתְרִין. יֵינוֹת, שְׁמָנִים, וְסֵלֶתוֹת, וְכָל
דָּבָר שֶׁכִּיּוֹצֵא בּוֹ קָרֵב עַל גִּבֵּי מִזְבֵּחַ, אָסוּר. נָתַן לָהּ מִקְדָּשִׁין,
הֵרִי אֱלֹהֵי מִתְרִין. עוֹפוֹת, הֵרִי אֱלֹהֵי אָסוּרִין. שְׁהִיָּה בִּדְיוֹן, מָה אִם
הַמִּקְדָּשִׁין, שְׁהִמּוּם פּוֹסֵל בָּהֶם, אֵין אֶתְנֹן וּמִחִיר חָל עֲלֵיהֶם,
עוֹפוֹת, שְׁאֵין הִמּוּם פּוֹסֵל בָּהֶן, אֵינוֹ בִּדְיוֹן שְׁלֵא יִהְיֶה אֶתְנֹן
וּמִחִיר חָל עֲלֵיהֶן. תִּלְמוּד לֹאֲמַר (שם), לְכָל נֶגֶד, לְהִבִּיא אֶת
הָעוֹף: